

Spøgelses- og mystiske væsner

Nibe-området

Denne guide tager dig med på en tur rundt i området ved Nibe til nogle af de steder, hvor folk har set og mødt spøgelses, hekse, nisser, bjergfolk og andre uhyggelige skabninger. Der er beretninger om alt lige fra spøgelses-hunde, helheste og nedmanede spøgelses til hekse og troldhøje på glødende pæle.

Fortællingerne er et udvalg af den store sagnskat fra området, som blandt andet stammer fra Evald Tang Kristensens rejser i Jylland omkring år 1900, hvor han samlede folkeminder ind fra mennesker, der stadig havde de gamle sagn i levende erindring.

Der er ingen garanti for, at du møder uhyggelige væsner fra en anden verden, men hvis du gør, så undgå at tage kontakt - nogle af dem kan være farlige. Hvis du vil undgå at møde dem, er det bedst at tage turen ved dagslys.

Hver historie er forsynet med så nøjagtig en stedsangivelse, som sagnet gør det muligt. Vær opmærksom på, at nogle af de mystiske væsner færdes på privat grund, hvor der ikke er offentlig adgang, så du skal muligvis kigge efter dem på afstand.

Denne guide er udarbejdet af Nordjyske Museer, og den er støttet økonomisk af Aalborg Kommunes pulje til sommeraktiviteter i landdistriktet 2021.

Der er udarbejdet guider med sagn fra områderne ved Nibe, Sejlflod og Hals. De kan alle downloades på www.nordjyskemuseer.dk, hvor du også kan læse mere om en udstilling om mystiske væsner og nordjyske sagn. Den er indrettet i en særlig udstillingscontainer, og i efteråret 2021 bliver den opstillet i forskellige mindre byer i Aalborg, Mariagerfjord, Jammerbugt, Rebild kommuner. Containerudstillingen er støttet af Aalborgs kulturelle pulje til aktiviteter og oplevelser for børn og unge samt af Region Nordjyllands lille kulturpulje.

1 Fanden spiller kort

Hobrovej 2, Nibe

I Nibe lå engang en kro med navnet Den Røde Smedje på højre hånd ved vejen mod Vokslev. En aften var der kortspil i kroen, og da en fremmed kom ind, blev han inviteret med i spillet. Der blev spillet voldsomt, og på et tidspunkt blev der tabt et kort på gulvet. Da kort-spillerne bøjede sig ned efter kortet, kunne de se, at den fremmede havde kløer ud af støvlerne, og at det var Fanden selv, de spillede kort med.

De skyndte sig derfor at tilkalde Pastor Alsing, der var en klog mand, der kunne mane onde ånder og spøgelser ned. Han prikkede med en nål et hul igennem vinduessprosserne, der var af bly, og gennem det lille hul manede han Fanden ud igen, så han ikke kunne komme tilbage. Fanden ville dog have noget levende med, og til sidst fik han lov til at tage kroens lænkehund med. Tilbage i kroen var der en forfærdelig stank, og det var sidste gang, der blev spillet kort i Den Røde Smedje.

At mane skal være en svær kunst, der skal holdes hemmelig. Det er efter sigende vigtigt, at ingen ser nedmaningen, for så vil genfærdet få magt over præsten. Det siges også, at mennesker, der er ufødte (født ved kejsersnit), kan blive særligt dygtige til at mane.

2 Det sorte spøgelse ved Binderup Å

Østsiden af Binderup Å, mellem Vokslev og Gelstrup, Nibe

En aften for længe siden gik Kræn Doktor fra Nibe mod Dalsgård for at besøge sin søster. Han gik over Binderup Å ved Gelstrup stampe-mølle, og på den anden side fortsatte han gennem Svinedalen.

Der fik han følgeskab af et sort spøgelse, som fulgtes pænt med ham. Kræn Doktor sagde et pænt godaften, men den anden sagde ingenting. Nu havde Kræn Doktor hørt, at hvis man lod som om man skulle træde af på naturens vegne og satte sig på hug, så ville spøgelse forsvinde. Det prøvede han, men den anden satte sig lige ved siden af ham. Da han kom hen til Dalsgård, forsvandt genfærdet, og Kræn Doktor blev meget syg.

Han måtte dog hjem igen, men han valgte en anden rute, og gik ad Vokslev mod Nibe. Ved Vokslev Kirkegård ventede det sorte spøgelse på ham igen, og de fulgtes lår om lår. Ved lågen til vindmøllen i Nibe forsvandt spøgelse igen. Da var det så mørkt, at Kræn Doktor ikke kunne se andet af spøgelse end en sort skikkelse.

3 Rumsteren fra gravhøj i Vokslev

Omkring Hobrovej 93, Vokslev

Bemærk, at der er tale om privat ejendom

Engang var der et grimt spektakel i et hus i Vokslev. Det var som om, at huset ville falde sammen, for det rystede over det hele. Det var dog ikke så mærkeligt, for huset var bygget ovenpå en gravhøj, og det fortælles, at da den blev gravet ud og kørt væk, fandt man

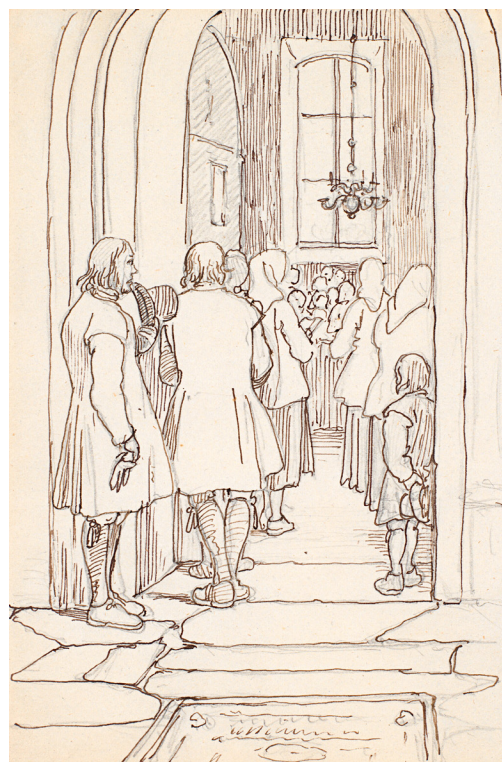
tre urner og en stenbrolægning. Det stod derfor klart, at det var de døde, der var begravet i højen, som spøjte. Det præcise sted kendes ikke, men før i tiden var der kun få huse i Vokslev, og de fleste lå lige vest for kirken.

4 De dødes julegudstjeneste i Vokslev Kirke

Vokslev Kirke, Binderupvej 29, Vokslev

På en gård vest for Vokslev Kirke var karlen en tidlig julemorgen ude for at fodre hestene. Da han opdagede, at der lød sang ovre fra kirken, skyndte han sig ind for at hente konen i huset. Hun satte sig på en kirkebænk ved siden af en anden kone, som hun havde været gode venner med, men som var død for mange år siden. Hun genkendte mange andre i kirken, men de var alle sammen døde. Hendes døde veninde sagde, at hun skulle skynde sig ud igen, og hvis der var noget der rev i hendes kåbe, skulle hun lade den falde. Og så måtte hun love, at hvis hun slap levende hjem, så skulle hun betale fire skilling, som den døde kone skyldte sin nabo.

Den levende kone skyndte sig ud, og da der i kirkedøren blev revet i kåben, lod hun den falde. Senere om morgenen, da det var tid for de levendes gudstjeneste, lå kåben udenfor kirkedøren i stumper og stykker. Konen betalte de fire skilling, som hun havde lovet.

Tegning af Vilh. Marstrand 1851.
Statens Museum for Kunst

5 Den hovedløse hest ved Grydsted

Huulmøllevej på vej mod Binderup Å, Nibe

I den dybe hulvej Møllehulen mellem Grydsted og Hule Mølle kan man være uheldig og støde på en hovedløs hest. Engang havde en mand hentet en sæk æbler på herregården Lundbæk, hvor han så en hest, som han tænkte kunne hjælpe ham med at bære æblerne. Da han tændte lys, så han at hesten intet hoved havde, og den gik derefter forbi ham, så han selv måtte bære sine æbler hjem.

En hovedløs hest, der også kaldes en helhest, er et dødsvarsel. Møder man sådan en, kan man blive meget syg eller dø.

6 Bjergfolkene i Rodstrup Høj

Øst for Rodstrupvej, midt mellem Rodstrup og Klæstrup, Nibe

I Rodstrup Høj boede førhen væsener, som nogle kaldte bjergfolk, og andre kaldte for vætter, dværge eller ellefolk.

Bjergfolk kan ikke selv reparere deres redskaber, og de har derfor brug for venskab med mennesker, der kan hjælpe dem. Bjergfolket fra Rodstrup Høj lagde engang en ovnrage, dvs. et redskab, der blev brugt til bagning, ud til reparation. En venlig plovmand fik hurtigt ovnragen repareret, og bjergfolket lagde derfor et nybagt brød frem til ham. Det turde han dog ikke spise, så han gav det til sin hest, men i det samme lød en stemme fra højen: *"Din nar, det skulle du ikke have gjort. Du skulle selv have ædt det, så havde du fået den styrke, som dit øg nu fik!"*

Andre mennesker, der har spist brød fra bjergfolk, har fået fremgang, lykke og godt helbred af det.

Tegning af Christen Dalsgaard, 1800-tallet.
Statens Museum for Kunst

7 Det voldsomme spøgelse, Tyrrestrup ved Nibe

Grydstedvej 55, Nibe

Bemærk, at der er tale om en privat ejendom.

I Tyrrestrup lå der engang en herregård, hvor herremanden var en rigtig skidt karl, der snød bønderne. Efter sin død gik han igen som et meget voldsomt spøgelse. Nogle gange kom spøgelset kørende i karet forspændt med fire heste og rumsterede i stuerne. Andre gange gik det op på loftet og målte korn op, fordi herremanden, da han levede, havde betalt bønderne for lidt for deres korn.

Det blev for meget for gårdens nye ejer, der fik fat i en kapellan, som kunne mane spøgelse i jorden. Da spøgelset dukkede op en aften, stod kapellanen klar. Han tog fat i nakken på spøgelset og trak det ud på heden syd for gården i retning af Bislev, hvor det blev manet ned. Der er der efter sigende en grøn plet den dag i dag, der viser, hvor det skete.

8 Ellefolk i højene omkring Bislev

Silshøje, på vestsiden af Grydstedvej mellem nr. 62 og 64, Nibe

I de mange høje omkring Bislev er der mange af de væsner, man kalder ellefolk. Det er vigtigt at holde sig på god fod med dem, for ellers kan de hævne sig.

I Silshøje boede der engang ellefolk, der spiste de ærter, en mand havde sået et stykke derfra. Det blev han sur over, så han pudsede hunden på dem. Det skulle han dog aldrig have gjort, for der kom derefter meget sygdom på gården, og både hans heste, køer og høns døde.

Selv om man skulle holde sig gode venner med ellefolkene, skulle man ikke komme for tæt på, for så risikerede man at blive "bjergtaget". Det vil sige, at man blev kidnappet af ellefolkene og holdt fanget inde i deres høj. Herinde mistede man tidsfornemmelsen, og man kunne derfor tro, der kun var gået en dag, mens der i virkeligheden var gået mange år. Det skete engang for en gammel kone i Bislev, der blev kaldt Elle-Kirsten, fordi hun havde været inde i en ellehøj i syv år. Det var forklaringen på, at hun var blevet det, man kaldte "tondtet" (tosset).

En anden mand på Bislev Mark var mere fornuftig. Han holdt sig nemlig gode venner med ellefolkene, og de hjalp ham med at tærskes i laden. I det hele taget havde han held og lykke og fremgang i alt, hvad han foretog sig. Han tilbød sin svoger at se ellefolkene, han skulle blot stille sig op på mandens højre træsko og kigge hen på højen under hans højre arm. Det ville svogeren dog ikke, så han fik dem ikke at se.

En anden af højene i Bislev hed Grydehøj. En aften stod den på fire guldpæle, da ellefolkene holdt bryllup derinde. Senere kom ellemanden til nabogården, og bad konen om at komme og hjælpe ved sin kones barsel. Det ville hun gerne, og som betaling fik hun forklædet fuldt af høvlspåner. Dem smed hun fra sig for at bruge som optændingsbrænde, men næste morgen viste de sig at være af guld.

En bjergmand henter en jordemoder til sin kone.
Tegnet af H.C. Henneberg og J.T. Lundbye 1842-43.
Statens Museum for Kunst

9 Spøgelsestrio ved Pandum Mark

Mellem Snorupgårdvej og Jordmodervej, Nibe
Bemærk, at der er tale om en privat ejendom.

På Pandum Mark ned mod Binderup Å kan man støde på hele tre genfærd. Det ene er en mand til hest, og på en sten på jorden sidder en jomfru med et spædbarn i svøb. Det er genfærdene efter en forvalter på Pandum og en jomfru, der var en af gårdens tjenestepiger. Parret dræbte i fællesskab deres uægte barn.

10 Skelpløjning på Bislev Mark

Ukendt sted i omegnen af Bislev

På Bislev Mark kan man om natten være uheldig at støde ind i et genfærd, der pløjer skel med hest og plov. Det gør genfærdet, fordi det som bonde i levende live snød med skellet og dyrkede noget af naboens jord. Hvis man ikke skynder sig forbi nattepløjeren, bliver man tvunget til at køre med ploven for ham nogle omgange.

11 Spøgeri på Bislev Kirkegård

Kirkebjergevej 3, Bislev

Tegnet af Henry Nielsen, 1929.
Statens Museum for Kunst

Efter at læreren Kristen Larsen døde og blev begravet på Bislev Kirkegård, begyndte han at spøge i skolen, der lå lige ved siden af kirken. Der resulterede i sådan et natligt spektakel i bryggerset og ved bagerovenen, at enken bad en tærsker, som hun kendte, om at tage en snak med genfærdet. En tærsker var en mand, der tærskede korn, når det var blevet høstet.

Tærskeren gik derfor hen på kirkegården og satte sig på en gravsten tæt på læreren, der stod op af graven og fortalte, at han spøjte, fordi han syntes, at daglejeren fik for lidt i løn. Derfor havde han taget en skjorte, bundet for ærmerne og hældt en skæppe rug i, og gemt det over bageovnen. Den skulle daglejeren have som ekstraløn. Da rugen blev fundet, og daglejeren fik ekstralønnen, holdt spøgeriet op igen.

En anden historie fra Bislev Kirkegård handler om et par drenge. De mødtes på kirkegården for at se, om der var nogen, de kunne følges med til en fest. Mens de ventede, hørte de, at de døde holdt julegudstjeneste inde i kirken. Drengene blev bange og bestemte sig for at løbe hjem i stedet for at gå til fest.

12 Bjergfolkene ved Bislev Mark

Rishøj, Sebbersundvej, nord for vejen mellem Bislev og Sebbersundvej 21

Ifølge de gamle sagn så boede der engang bjergfolk i Rishøjene på Bislev Mark og Nedrehøje på Lundbæk Mark. De to bjergfolk-familier gik sammen om natten, og på et tidspunkt stødte de på nogle hyrdedrenge, der havde nogle heste til at græsse. Bjergfolkene jog dem væk – de havde åbenbart lagt sig på den usynlige sti, som bjergfolkene brugte.

13 De druknedes genfærd, Sebbersund

Brogade 1, Sebbersund

Om natten kan man tit høre råb fra vandet ved færgestedet ved Sebbersund. Det fortælles, at når folk er roet ud for at hjælpe, har de ikke kunnet finde nogen, fordi råbene kommer fra genfærd af druknede mennesker.

14 Skt. Nikolaj Bjerg, Sebbersund

Bjerget 3, Sebbersund

Der findes flere sagn og historier, som knytter sig til det 36 meter høje Skt. Nikolaj Bjerg ved Sebbersund.

Blandt andet bor her – efter sigende – bjergfolk i nordsiden af bjerget. Det ved man, fordi en mand engang gravede i den nordlige side, og en nat, da han lå i sin seng, kom en dværg til ham og sagde, at han ikke måtte grave her, fordi han så kom dværgenes bolig for nær. Så gravede han i sydsiden, og siden da skete der intet.

Omkring år 1000 blev der bygget en kirke på toppen af Skt. Nikolaj Bjerg. Bjergfolkene kunne ikke holde kristendom og klokkeklang ud, og de truede derfor med at flytte, hvis ikke kirken blev flyttet ned til Sebbes Kloster. Deres krav blev efterkommet, for man ikke ønskede, at bjergfolkene rejste.

I det hus, der lå nærmest bjerget, kom bjergfolkene ofte og lånte ting. Menneskene sagde ikke noget, da det ikke er godt at blive uvenner med bjergfolk. En dag kom der bud fra

Amerikansk tryk fra 1828. Wikipedia.

Sebber Kloster om, at manden i huset skulle komme, men da han ville rede sig pænt, var hans kam væk. Han brummede lidt over bjergfolkene, men hans kone tyssede på ham. Da han kom tilbage og kiggede efter sin kam under bjælken, havde bjergfolkene sat en guldkaam i stedet. Den kam var i familien i mange, mange år.

Det findes også en beretning om en heks ved Skt. Nikolaj Bjerg. Et sagn fortæller, at her engang blev brændt en gammel heks. Hun var blevet vred på nogle fiskere og derfor var hun gået ud midt i Limfjorden og havde hængt en hestesko op i en silketråd. Der kunne nu ikke svømme flere fisk ind gennem fjorden, end der kunne komme igennem hesteskoen. Heksen blev opdaget, og hun måtte fjerne hesteskoen igen, hvorefter fiskene vendte tilbage.

15 Den lange bækhest ved Goldbæk

Goldbækken løb midtvejs mellem Valsted og Sebbersund, omkring Nymøllevvej 3, Valsted

Når man skulle fra Valsted til Sebbersund, var man førhen nødt til at krydse bækken Goldbæk.

En vinter for længe siden var de unge i Sebbersund til fest, men da de gik hjem, var det blevet tøbrud, og de kunne ikke komme over bækken. Så mødte de en gammel hest, som de tænkte, de kunne ride over på. Den ene efter den anden af de unge festfolk satte sig op på hesten, der bare blev længere og længere. Til sidst var der en der udbrød: *"Jøsses kors, sikke et langt hors!"* (ved Jesus' kors, sikke en lang hest). Ved lyden af Jesu navn gik hesten midt over, og de faldt alle i vandet.

Hesten var en såkaldt åmand, det vil sige en ånd i vandet, der kunne finde på at skabe sig om til dyr for at drille.

Malet af Thorvald Kittelsen, 1904. Wikipedia.

16 To spøgelser på Sebber Kloster

Store Ajstrupvej 25, Sebbersund

Bemærk, at der er tale om privat ejendom.

På herregården Sebber Kloster har der været mindst to spøgelser.

Det ene var efter Peder Lund (1736-1791), der overtog Sebber Kloster i 1781. Han var forhad og foragtet som kun få andre herremænd, og efter sin død blev han et meget støjende genfærd. Flere præster prøvede at mane ham i jorden, men det var meget svært. Til sidst lykkedes det en dygtig præst at fange genfærdet efter et væddeløb, hvor han kørte over jorden og genfærdet under jorden. Præsten manede spøgelset ned i stalden lige bag ved den hest, Peder havde redet på, da han levede. Når staldkarlen derefter kom ud om morgenen, kunne han se, at hesten var helt skumsvedt, som om der var blevet redet langt på den i løbet af natten.

Det andet spøgelse spøger endnu. Der er tale om en jomfru, der var tjenestepige på Sebber Kloster, og som begyndte at gå igen efter sin død. Hun svæver de fleste aftener hen over gården og forsvinder ind på kirkegården – især om sommeren. Hvorfor hun spøger, ved man ikke.

17 Genfærd. Store Ajstrup Kirke

Kyømarksvej 1, Nibe

Bemærk, at der er tale om privat ejendom

Engang kørte tre personer i en hestevogn forbi Store Ajstrup Kirke ved nattetide. Ved vejen traf de et genfærd, der skræmte hestene, så vognen røg i grøften. Genfærdet var Kristoffer. Mens han levede, havde han snydt sig til at flytte sit skel ind på Sebber Klosters mark. Til gengæld for denne forbrydelse blev han tvunget til at spøge om natten. Da folkene i hestevognen traf ham, var han på vej tilbage til sin grav på kirkegården efter nattens spøgeri.

18 Fanden hidkaldt af banderi i Barmer

Munkgårdsvej, Barmer

På en smugkro i Barmer sad en del folk engang og drak Polak (mjød og brændevin) og bandede fælt imens. Pludselig kom en stor sort hund med store øjne ind og lagde sig under bordet. Jo mere de bandede, desto større blev hunden. Det gjorde krogæsterne bange, og de begyndte derfor at bede – og så forsvandt hunden igen. Det var fanden selv, de havde hidkaldt med deres banden.

19 Nisser og spøgelser på Vår Hovedgård

Vår Skovvej 6-8, Nibe

Bemærk, at der er tale om privat ejendom

Vår Hovedgård og Krastrup Herregård har engang haft hver sin nisse boende. De to nisser var imidlertid uvenner og var konstant i strid med hinanden. En dag aftalte de at mødes til en tvekamp. Vår-nissen fik hjælp af staldkarlen, som stod parat med en høtyv, som han jog ind i et glødende ildhjul, der kom trillende ved mørkets frembrud. Det var Krastrup-nissen, der havde tryllet sig om. Krastrup-nissen forsvandt og er ikke set siden. Vår-nissen gik dermed af med sejren, og staldkarlen vandt hans gode venskab.

Ud over at der er en nisse på Vår Hovedgård, så spøger det også her. Om natten kan man nemlig høre klapren af hestehove, og måske endda se sorte hovedløse heste komme galoperende forbi på de øde og mørke veje. På selve gården kan man høre tunge trin på loftet og knirken på trapper.

I den vestlige del af nordfløjens kælder på Vår Hovedgård blev der i 1800-tallet gjort et uhyggeligt fund af menneskeknogler under restaureringsarbejde. Det siges, at en af Vårs tidligere ejere dræbte sin datter og murede liget inde – måske det var hende, der blev fundet?

20 Bjergmandens datter. Farstrup Kirke

Marbjerg bakke, øst for Bollerupvej, nord før Kølby, Nibe

Farstrup Kirke, Vårvej 2, Farstrup, Nibe

I Marbjerg bakke boede der før i tiden bjergfolk. På en nabogård var bonden blevet gift med en kone, som ingen vidste, hvor kom fra, men det hed sig, at hun var bjergmandens datter. Derfor ville ingen sidde ved siden af hende i kirken, og alle pegede efter hende ved gilder.

Hun var efter sigende flink nok, men hun var ked af al denne forhåelse. En dag stod hun igen alene i Farstrup Kirke, men så kom bjergmanden og kylede alle de hånefulde kvinder hen over kirken. Den ene efter den anden. Han sørgede dog for, at de landede blødt. Efter den dag ville konerne gerne omgås bjergmandens datter.

Man siger også, at Marbjerg bakke bebos af bjergkongen Gribsius og hans dronning Tryne. I Marbjerg er der mange rigdomme, og hvis man er heldig, kan man høre kister og skabe blive lukket op og smækket i.

Folk i området skal passe godt på deres nyfødte, udøbte spædbørn, for bjergfolkene i Marbjerg kan godt finde på at bytte deres egne grimme troldeunger ud med menneskebørn. Så sidder menneskefamilien tilbage med en skifting, der skal behandles dårligt, så deres forældre kommer og henter dem igen.

21 Bjergfolkene flytter fra Lundby

Lundby Vestergård, Brårupvej 5, Nibe
Bemærk, at der er tale om privat ejendom.

I den vestlige side af Lundby, ikke langt fra kirken, lå engang en høj, hvor der boede bjergfolk. En dag kom en af bjergfolkene til den gamle Peder Mortensen og ville låne hans stude til at køre flyttegods med, da de ville flytte.

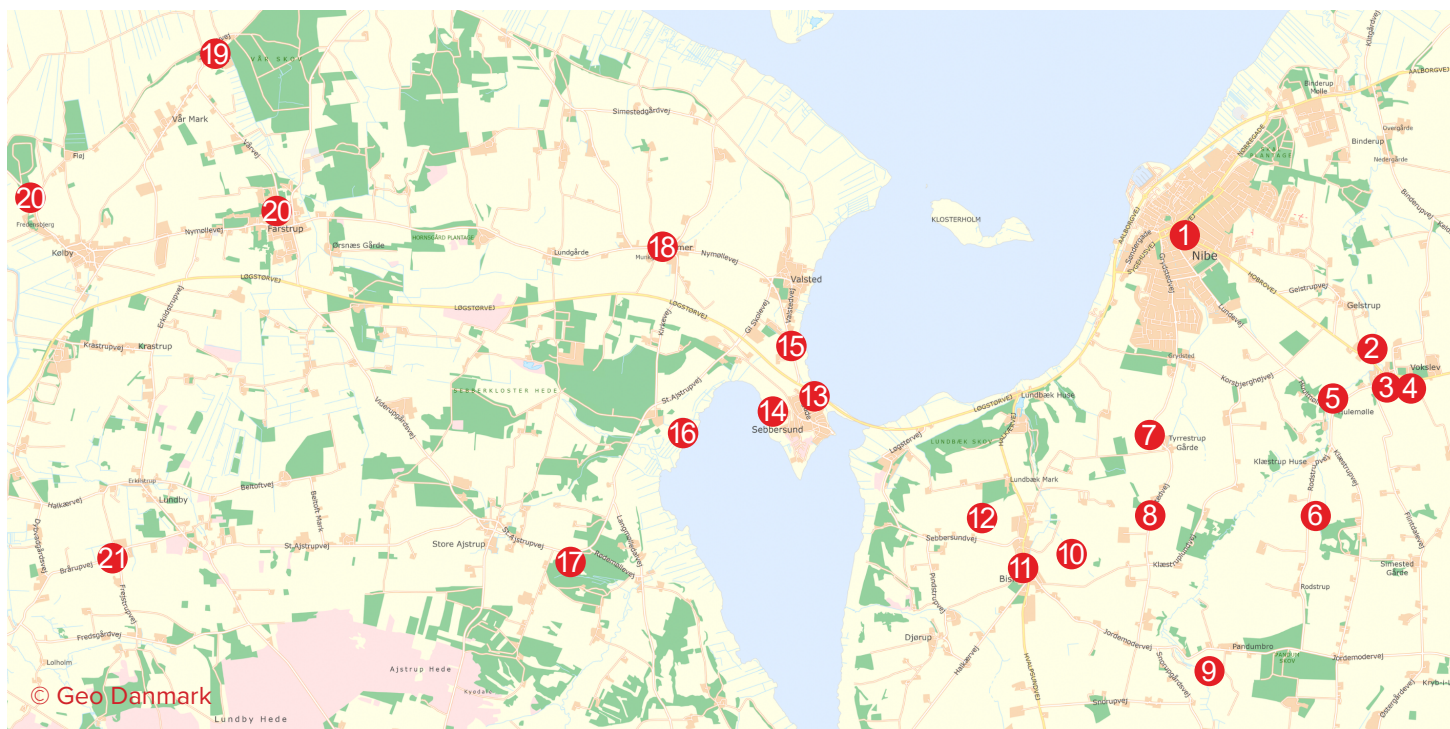
"Vi er blevet kede af den dingdang og kirkesang", sagde bjergmanden.

Bjergfolkene fik lov til at låne studene, men næste morgen lå de i båsen og var døde. Peder Mortensen blev dog godt betalt, for der lå mange penge i båsen som erstatning, og siden dengang har der aldrig manglet midler i den gård. Hvor højen lå, vides ikke.

En anden fortælling fra Lundby handler om en hyrdedreng på Lundby Vestergård, som en aften mødte en gråbroget hovedløs stud, der fulgte ham næsten hjem til gården. Studen forsvandt, da de nåede til en korsvej, og da hyrdedrengen derhjemme kom ind i lyset, blev han meget syg.

En uartig troldeunge.
Tegning af Niels Skovgaard, 1887.
Statens Museum for Kunst

- 1 Hobrovej 2, Nibe
- 2 Østsiden af Binderup Å, mellem Vokslev og Gelstrup, Nibe
- 3 Omkring Hobrovej 93, Vokslev
- 4 Vokslev Kirke, Binderupvej 29, Vokslev
- 5 Huulmøllevej på vej mod Binderup Å, Nibe
- 6 Øst for Rodstrupvej, midt mellem Rodstrup og Klæstrup, Nibe
- 7 Grydstedvej 55, Nibe
- 8 Silshøje, på vestsiden af Grydstedvej mellem nr. 62 og 64, Nibe
- 9 Mellem Snorupgårdvej og Jordmodervej, Nibe
- 10 Ukendt sted i omegnen af Bislev
- 11 Kirkebjergvej 3, Bislev
- 12 Rishøj, Sebbersundvej, nord for vejen mellem Bislev og Sebbersundvej 21
- 13 Brogade 1, Sebbersund
- 14 Bjerget 3, Sebbersund
- 15 Goldbækken løb midtvejs mellem Valsted og Sebbersund, omkring Nymøllevej 3, Valsted
- 16 Store Ajstrupvej 25, Sebbersund
- 17 Kyømarksvej 1, Nibe
- 18 Munkgårdsvej, Barmer
- 19 Vår Skovvej 6-8, Nibe
- 20 Marbjerg bakke, øst for Bollerupvej, nord før Kølby, Nibe
- 20 Farstrup Kirke, Vårvej 2, Farstrup, Nibe og
- 21 Lundby Vestergård, Brårupvej 5, Nibe